Mococueros de de la serie de l לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל בראתי יצר הרע ובראתי לו ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ **Monsey Edition** ל׳ בעומר – פרק ד׳ דאבות <mark>ל</mark>

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

Torah Taylin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

### שבת קודש פרשת אמור - ט"ו אייר תשפ"ג Shabbos Kodesh Parshas Emor - May'6, 2023

9:2ג המנחה עש"ק – 6:29 הדלקת נרות שבת – 7:39 זמן קריאת שמע / מ"א – 8:45 זמן קריאת שמע / הגר"א – 19: סוף זמן תפילה/הגר"א – 1032 שקיעת החמה שבת קודש – 7.58 מוצש"ק צאת הכוכבים – 8.48 צאה"כ / לרבינו תם – 19.0

ולאחר האכילה. והז מצוות 'נטילת ידים' שלפני הסעודה. והז עצם הכוונה הרצויה שבאכילה. וגם המצוות שיעשה האדם לאחר מכז מכח אותה אכילה. והנה כשהאדם מקיים כל אלו כדבעי. אז זוכה הנשמה שהיא בתור המאכל לבוא לידי

תיקונה. כי גם ממנה מתבררת הרע וביכולתה לשוב למחצבתה. וגם זה האיש זוכה בשכרו והנשמה ההיא מסייעתו בעבודת השי"ת. אולם כשהאיש אינו משגיח היטב בכל אלו. אז אינו זוכה לתקן את הנשמה שבמאכלו. ואותה נשמה אומללה שעדיין מעורבת מטוב ורע. מפעפעת ממהותה במהותו של האוכלו, וכתוצאה מכך עלול האדם לנחול נפילה גדולה ברוחניות. וזוהי ממש כעיז 'מאכלות אסורות' המשנים

את מהותה של הנפש הטהורה. טל פי האמור יש לומר שלזאת רמז הכתוב הלאה באמרו: 'ושמרו את משמרתי כי בנוסף על הציווי שלא להיטמאות במאכלות אסורות. מוטל על ישראל גם כז להוסיף שמירה גם במאכלות המותרות. ואז 'לא ישאו עליו' – היינו על הציווי שלפני זה וונקרא עליו. כי הוא כתוב בתורב מעל האזהרה הנוכחית! 'חטא' – חסרוז וחטא הוא מלשוז חסרוז כלומר. אם לא יצשו ישראל גדרים וסייגים במאכלים המותרים. יבואו ח"ו לידי מכשולים גם במאכלים האסורים. ויפגמו בהציווי

מאכלם חוליו למלאות את תאותם. כ"ז הוא ציווי מ'אני ה' המקדשם'. לאור האמור מובז שפיר מה שאמרו בגמרא (מנחות צז.) 'בזמז שבית המקדש קיים – מזבח מכפר על אדם, ועכשיו שאין בית המקדש קיים – שולחנו של אדם מכפר עליו'. כי כשהאדם מקדש עצמו מתאות נפשו ואינו אוכל כי אם לשם שמים.

בזה הוא מקריב את רצונותיו, ושפיר נחשב זה כקרבן.

'נבלה וטרפה לא יאכל' האמור לפני אזהרה זו. וכתוצאה מזה יש לחוש שיבואו לידי

מצב של 'ומתו בו'. שיהיו רשעים שהם בבחינת מתים. 'כי יחללוהו'. כיוז שיעשו את

וכתב **המהר"ל** (נתיב התורה פרק י"ב) לבאר העניז וז"ל: "כי בתורה נאמר בה (משלי ג. טז):"אורר ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד". וכאשר לא נהגו כבוד בתורה ניטל מהם גם כז אורר ימים. ומה שאמר שמתו מפסח ועד עצרת. יש לפרש כי הזמן הזה מפסח ועד עצרת מורה על כבוד התורה. כי הספירה ארבעים ותשעה יום עד מתז תורה כי התורה היא מתעלה עד שער החמשים. ולפיכר הספירה ז' שבועות מדריגה אחר מדריגה עד שער החמשים, והם לא נתנו כבוד לתורה לנהוג כבוד בחבריהם. כמו שיש לתורה התעלות כמו שמורה עליו ימי הספירה שיש לתורה התעלות עד שער החמשים ולפיכר מתו מפסח ועד עצרת דווקא". עכ"ל. מבואר מדבריו הקדושים. שכוונת הגמ' במה שכתב "מפני שלא נהגו כבוד זה לזה", אינו רק שלא היה שלום ביניהם, אלא הכונה הוא שלא היה בהם כבוד התורה זה לזה. וכן פירש המהרש״א (שם). ״מפני שלא נהגו כבוד זה לזה כו' ולא חש כ"א מהם על כבוד תורה של חבירו דאיז כבוד אלא תורה ולכר מתו במדה זו כי היא חייך גו״. עכ״ל.

חיים. ואם ח"ו לא יכבד את התורה. זהו סיבה שיגרום מיתה. ומיושב הייטב. מודע דוקא בזמן זה, בין פסח לשבועות, שהוא הזמן של הכנה לקבלת התורה. ולהתחזק בעצם כבוד התורה מתו תלמידי ר"ע משום שלא נהגו כבוד זה לזה.

# טאת הנח"צ רבי גמלטאל חכהן רבעובין שלים"א, ר"י שער השמים ירושלים עיח"ק

נבלה ומרפה לא יאבל לממאה בה אני ה'. ושמרו את משמרתי ולא ישאו צליו חמא ומתו בו כי יחללהו אני ה' מהדשם ... (כב-תמ)

דנה. אחר שצוותה התורה 'נבלה וטרפה לא יאכל' הוסיפה עוד ב' תיבות, ואמרה: לטמאה בה'. והמובז הפשוט בכוונתה. היא להורות להכהנים שאם חלילה יכשלו אכילת נבלה. יידעו שהיא מטמאה אותם. ועליהם להינזר מז הקודש ומז הקדשים עד: אשר יטהרו. אולם בנוסף יש לומר, שיש בזה המקרא גם רמז שאכילת 'מאכלות אסורות' מטמא את האדם ומשנה את מהותו. כלומר. מלבד עצם האיסור שהוא עובר בכר. משתנים גם טבעיו ומידותיו לרעה חלילה. ואם בעבר השתוקק האדם לעבוד את נוראו ולהרבות בתורה ובמצוות. כעת – אחר שיכשל במאכלות אסורות – יאבד ושקו לכך, ואם בעבר היה סולד מלעבור על חטאים. כעת לא יבחול בהם חלילה.

כי זאת עלינו להביז שלא בכדי אסרה התורה 'מאכלות אסורות'. ידעה תורה את מהותו הרוחני שיש ככל מאכל ומאכל. וידעה גם כז כי מהות הואכל מתערב כמהות אוכלו. כי חלק מהמאכל נהפר לדם, והדם הוא הנפש. ונמצא שאותו מהות שהיה מאכלו מתערב כעת בדמו. ונעשה כחלק מעצמותו, כיוז שכן ראתה התורה לנכוז הזהיר על המאכלים שמהותו רעה. כדי שישמר האדם בתמותו ובכשרותו.

ויש לר לדעת עוד. שגם מאכלים כשרים שמצד מהותו אינם רעים. גם בהם מעורב 'פעמים רע. אולם אין זה רע מוחלט שמחמתו יאסרו באכילה, להיפך מדובר ברע שיש לו תקנה. ולשם כך סיבבה ההשגחה ועירבה אותה לתוך המאכל. כדי שהאוכלו יברר את הרע שבו ויתקנו. זהו עניז גלגול הנשמות במאכלים. ישנם נשמות שתיקונם תלוי נזה שהאדם מקיים על ידם המצוות התלויין באכילה, הן הברכות שהאדם עושה קודם

## לשודש נאת חרב אברחם דנטאל אבשטיון שליט"א, בשנ"ס שדה אברחם

יספרתם לכם ממחרת השבת יום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תממת תהיינה ... (ימ-מו) - בענין כבוד התורה

תנה ימי הספירה הם ימי הכנה לקראת חג השבועות. ועל כן נקרא החג שבועות $\Pi$ ל שם ה'שבועות' שמכינים לקראת יום מתז תורה. וכז כתב המנורת המאור (נר ג' לל ד' חלק ה') וז"ל: "זה החג נקרא בתורה חג שבועות. לפי שבא אחר מלאת: שבעה שבועות". עכ"ל, ואחד מו ההנהגת הנוהגת בימי ספירת העומר. הוא לנהוג קצת דיני אבילות על שמתו תלמידי ר' עקיבא. והטעם שמתו תלמידי ר' עקיבא זבואר ביבמות (סב. ע"ב): "אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא. מגבת עד אנטיפרס. וכולז מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה היה העולם שמם. עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום. ושנאה להם ר"מ ור' יהודה יוסי ורבי שמעוז ורבי אלעזר בז שמוע. והם הם העמידו תורה אותה שעה. תנא: ולם מתו מפסח ועד עצרת", ע"כ. והנה הדבר תמוה, דמהו הקשר בין זה שתלמידי: עקיבא מתו משום שלא נהגו כבוד זה לזה, להכנה לקראת יום של קבלת התורה, הו ענין של בין אדם לחבירו, ואמאי הוא בכלל העבודה של הכנה לקראת קבלת התורה? ועוד יש לבאר, מדוע נענשו בעונש חמור כ״כ שמתו במיתה חמורה כזו?

#### A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (75). Toiveling Food Storage Items.

Darkei Teshuva (1) documents a difference of opinion between later *Poskim* whether a storage vessel, like metal or glass canisters used for storing flour, need tevilah. One one hand, these items have no role in preparing the food, or eating it either. This logic would deem them to not be *klei seudah*. On the other hand, one could say that he is storing food for the meal. The ruling given is to be *toivel* without a *beracha*. Examples of this are bread boxes and canisters used for flour, sugar and coffee. **Chiddush of Three Gedolim.** Three *Gedolei Olam*, from their own logic, all wrote the following chiddush: The above-

mentioned ruling to be toivel storage items is only for those items that are not brought to the table. Items that are brought to the table are considered *klei seudah* and do require *tevilah* with a beracha. The three Gedolim are R' Moshe zt''l (2), R' Shlomo Zalman zt''l (3) and R' Nissim Karelitz zt''l (4). This relevant halacha applies to salt shakers, fruit baskets, bowls that hold salad, sugar or *chrein*, wine decanters and pitchers.

בלו הרלחלים – תבליו מדף היומו – סוטה לד.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

According to the above, the following rule will apply to a

thermos. If the casing is made of metal or glass and is brought to

the table, or the user drinks directly from the thermos [usually

while traveling, one is *toivel* it with a *beracha*. If it is made of

plastic, or if it is made from metal but used to pour into cups that

**Nut Cracker.** At first glance one would say that a nutcracker,

which doesn't actually touch the food (seed), just the shell, does

not require tevilah. However in sefer Tevilas Keilim [R' Tzvi

Cohen (5), he brings from R' Shlomo Zalman that one could

possibly say that the shell is batul (nullified) to the edible seed

and it is like it is touching the food. However, he adds (6) that if

the norm is to bring a nut to the table with its shell and crack it

there, the shell is certainly deemed a part of the food and it should

be immersed with a *beracha*. Shevat Halevi (7) disagrees and

says since the nutcracker does not improve the food, but only

removes the outer shell, it does not need *tevilah*. Because of these

doubts one should be *toivel* a nutcracker without a *beracha*.

are then brought to the table, one is *toivel* without a *beracha*.

מסוק א "כלב נשתמה על קברי אבות". singular tense, råther than ויבא עד חברון. and we leam that כלב נשתמה על קברי אבות", and we leam that הבי אבות" מתפלע by the ברכות His tefillah was: "אבותי בקשו עלי רחמים שאוצל מעצת מרגלים". T**osfos** asks from a *Gemara* in ברכות aren't aware of what's going on in עזה"ז, so why did אבות and answers that through the מרגים are informed in אבית and answers that through the Tefillos the אבית are informed in and they are מתפלל on the person's behalf. The בית הקברות trings ימידם פלטיאל on the person's behalf. The בית הקברות to visit מתפלל and they are מתפלל daven there. "הצת היה נראה כדורש אל המתים." When בלב went to אחברו it was with the intention to daven in a מקום קדושה. so his tefillos would be heard better. Also, we find if one was משתטח על קברי and then out of בברי המת one goes to be משתטח על קברי. But those that don't know these reasons he doesn't know why they go to ברהחזיקו (seems to argue and) adds that "כברהחזיקו מנהג זה" and אין מוחץ on those who go.

The Gemara [תענית מה] asks why do we go to the cemetery on Fast days? 1) To humble ourselves and tell הענית מה] we consider ourselves to be like these או"ס מענים" (2. מתנים and say we או"ס תקעט סי' גן שו"ע says that after a drought, people go to the בית הקברות are like the משנ"ב buried here. The משנ"ב brings that adds that if there are no הברי ניטראל nearby, one may go to הברי נכרים brings the משנ"ב. That משנ"ב this will only suffice according to the first answer but according to the מתים from the מבקש רחמים from the מבקש רחמים, one must go to מרנים

The או"ח תקפא ס"ק ד'ן **שו"ע are או אוייס מקומות. The או"ח תקפא ס"ק ד'ן שו"ע are ברות, ולהרבות שם תחינות מסו are איש מקומות. The או"ח תקפא ס"ק ד'ן <b>שו"ע are** a בית הקברות & מנוחת צדיקים is a place of בית הקברות are there better. However, one should not direct his tefillos at the מנוחת צדיקים are בית הקברות should beseech the ארים איז to have ברכות on him אביכות the *Tzadikim* buried there. **Ray Moshe** discusses this issue או"ח ח"ה ס' מגן guotes איז איסור בדבר who is פינטים and the מפקפק בזה who savs איז איסור בדבר but adds that we see in the פינטים and the מים פלטיאל and איז איסור בדבר that we ask to be מלאכים for us, like the tefilla of מלאכי רחמים. So we see there is a מראכי to be מראכי הואני for us, like the בעלי פיוטים were בעלי פיוטים

R' Moshe writes that many גדולי ישראל hold it is מכניסי רחמים fo סליחה and he saw brought that **Ray Chaim Volozhiner** didn't sav the מכניסי רחמים R' Moshe savs that his own father replaced מלאכי רחמים with the words אבות העולם. and didn't sav "ברכוני לשלום מלאכי השלום: On אבות העולם defends the גאוני עולם who wrote the פינטים by saying maybe these מלאכים are different because they have already been appointed by 'ה to defend us before him, so we request of them that they perform their שליחות באהבה. Regarding davening to בתנים, R' Moshe says there are svaros לכאו ולכאו There is a svara to sav that even those who don't sav the פינטים might hold that the נשמות feel the צער feel the פינטים. There is a svara to sav that even those who don't sav the פינטים more מבקש to be מבקש from them than from הוא היה אומר מלאכים that are not צער the צער of people. ע"ש (1) יו"ד קכה (2) שם (3) מנחת שלמה ח"ב סויט (4) הובא

#### R' Zalman Sorotzkin zt"l (Oznaim L'Torah) would sav:

''אתו ואת בנו לא תשחטו' - The *posuk* states 'לא תשחטו' and not 'לא תשחטו' to tell us that even if one *shechts* a mother, and his friend shechts the son, on the same day, they are still מייב (Chulin 82). How is it that one Jew can shecht an animal (mother) but now places an issur on the rest of the world from shechting (the son)? We see from here how connected every single Jew is with each other. Since we are all one *neshama* that is separated into different bodies, we say 'Kol Yisroel Areivim Zeh Lazeh.' Thus, the posuk uses a plural issur 'לא תשחטו' to indicate that what one Jew does can affect all of Klal Yisroel.'

A Wise Man would say: "Busy hands achieve more than idle tongues."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533



We ARE such a beautiful nation! !!!tool קבלה לכבוד השכינה too!!

855,400,5164 / Text 800,917,8309 / kvodshomavim.org

Mazel Toy to the Katz/ Hirschfamilies on the upcoming chasuna of Chaim & Yocheved. May they build a bayis ne'emanb'yisroel

צרורה בצרור החיים WiedermanFamily

לעי"נ האשה חשובה מרת גיטל בת רב יוסף ליפשיטץ ע"ה. נפטרה י"ג וייר תשפ"א, תהא נשמתה

## מעשה אבות .... סימו

כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע ... (כא-יה)

Throughout the world, patients waiting for liver transplants are prioritized based on the severity of their illness, as measured by what's called the Model for End-Stage Liver Disease (MELD) score. The score uses blood tests to determine how urgently a patient needs a liver transplant within the next three months. The sicker one is, the higher the score. Another important determination is if the liver is a match from the donor to the recipient. Better matching of the donor organ to the recipient will improve transplant outcomes and benefit the overall waiting list by minimizing failures and the need for re-transplantation. Very often, patients become quite sick by the time they receive a call to have their liver transplant. Not all survive. Some patients grow worse suddenly, and become too sick to receive a transplant.

There was a religious woman from New York, sick with liver disease r"l, who was approved for a liver transplant, however, she waited over five years to get a call from the national registry or any transplant center to schedule her transplant. Her husband was a Baal Tzedakah who supported institutions as well as individual Jews. One of the Jews he supported was a Yerushalmi Yid who would frequently travel to kivrei Tzaddikim to daven for this woman and for others. One year, a few days before Lag Baomer, the man called and asked the Yerushalmi if he could make a special trip to Meron in order to daven for his wife at the kever of Rabbi Shimon bar Yochai on Lag BaOmer. He suggested that the vid go to Meron for Shabbos and remain there until after Lag BaOmer. "Unfortunately, my wife's health is deteriorating fast, and she needs tefillos. I'll pay for the taxi and for all the expenses involved." The Yerushalmi Yid obliged and went to Meron before Shabbos.

He spent almost every waking moment at the tomb of the *Tzaddik* and poured his heart out for her recovery.

That Shabbos, there was a fatal car accident in New York, leaving the driver dead. His liver was an exact match for this woman. However, there were two other people (not Jewish) ahead of her in line for the liver transplant. Time was of the essence and the transplant center at a nearby medical center tried to call the person next in line. After trying numerous times, they could not get hold of him. So the hospital moved on to the next person on the list. They called the second person in line to come down to the hospital for an immediate transplant. This man came directly to the hospital, but as they were prepping him for surgery, he suddenly became traumatized and refused to go through with the operation. No amount of coaxing or convincing could change the man's mind, and he quickly got dressed and ran out of the hospital.

Now, it was the religious woman's turn. The problem was, how would the hospital reach her if she wouldn't pick up the phone on Shabbos? One of the surgeons had the number of a prominent rabbi who he knew would pick up a phone on Shabbos in the case of medical emergencies and pikuach nefesh. From time to time, he had called and gotten through. The doctor called and the rabbi picked up the phone. "We have a viable liver for a religious woman. We need to get in contact with her immediately. The liver is just what she needs, but if she will not come now, it will be given away to someone else."

The rabbi understood the severity of the matter and decided that the first thing he would try is to call the woman's home directly. The hospital had tried but she did not pick up. (On one occasion when she was a very sick patient in the hospital, the hospital had called her home and they picked up because it was understood that it might be an emergency.) Perhaps they will answer the phone when he called. He dialed the number the surgeon had given him and a child picked up! The child hadn't thought about it and just miraculously (by Divine Providence) picked up the phone. Quickly, the rabbi was able to inform the family that she must get to the hospital immediately as this was pikuach nefesh and she might never get another chance like this. Indeed, the call and the transplant saved her life. Within weeks, the woman recovered fully from her disease.

The woman and her husband thank *Hashem* every day for this miracle. They believe it all happened because of the *tefillos* at the tomb of Rabbi Shimon bar Yochai, the place which the Shlah HaKadosh testifies: "Miracles occur there."

הברגים הלוים בני צדוק ... המה יקרבו ההרגים הלוים בני צדוק ... המה יקרבו ארצו צדוק ... המה אלי לשרתני ועמדו לפני (יהוקאל מר-מו) אלי לשרתני ועמדו לפני (יהוקאל מר-מו)

In this week's *Haftorah*, *Yechezkel HaNavi* details how make it easier for him to do just that. Hashem was pleased with the Bnei Tzadok who maintained the service of the *Bais Hamikdash* even when *Klal Yisroel* went astray. In the future when Moshiach reveals himself to the world, everyone will see *Hashem's* glory and might, and the Kohanim, specifically the Bnei Tzadok, will be the ones having only the *Bnei Tzadok* ministering *Hashem*?

The Chida, R' Chaim Yosef Dovid Azulai zt"l explains that Chazal tell us, "הבא ליטהר מסייעין אותו" - "One who comes to purify himself, [Hashem] assists him." This means that regardless of a person's spiritual status, if he wants to cleanse himself and draw closer to *Hashem*, the Almighty will indeed

Says the *Chida*, in the times of *Moshiach*, *Hashem* will use the *Bnei Tzadok* who epitomize the ideal of spiritual purity since they always remained steadfast in their adherence to Him - to serve as role models for the rest of the nation.

Thus, it is extremely important for the nation to see the *Bnei* ministering the Almighty. But what is the significance of *Tzadok* at *Hashem's* side as they strive for greatness and spiritual purity. But more importantly, the *Bnei Tzadok* represent the idea of always being prepared and ready to do the holy work of ministering to the *ratzon* of *Hashem*.

> So, even now when we await the arrival of Moshiach we can take a lesson from the Bnei Tzadok and try to prepare for that special time by working on our spirituality.

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי ה' אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי ... (כג-ב)

לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים

The question here is obvious: "מה ענין שבת אצל המועדים"? Why is Shabbos mentioned right here and right now, at this juncture? (We'll get to **Rashi's** pshat soon. See also the **Vilna Gaon** zt"l who has a brilliant interpretation.)

We know that the word "מועד" refers to a meeting place. Our מים טובים, in which we are עולה רגל, is an opportunity to meet and connect with *Hashem* in a personal and private way. *Shabbos*, when we think about it, affords us this very same concept. Hence, it is also called a מועד.

Perhaps we can a dd the following מחשבה Shabbos is a constant; it occurs every seventh day of the week. Its קדושה emanates directly from *Hashem. Yom Toy*, however is enacted through *beis din* and their *kiddush hachodesh*. Thus, when the Torah refers to Shabbos, it says אלה הם מועדי - These are My Moadim, the holy days of Hashem. On the other hand. when discussing the Yamim Tovim, the Torah states: "אשר תקראר".

Rashi we alluded to earlier, quotes *Chazal* and explains the needed connection. Anyone who does not keep the *Moadim*, it's as if he also defiles the Shabbos. What is the deeper meaning here? The **Ksav Sofer** zt"l explains that people need one day off a week to enable them to relax, and rejuvenate. So the fact that one is not working on *Shabbos* does not necessarily mean that he's observing it לשמה. He's simply taking his requisite day off to recalibrate, as explained. But, by his being - one shows that his intentions in keeping Shabbos were pure.

Connecting to Shabbos is an avodah. Yet realizing that it's our weekly chance to advance our family's kesher with Hashem should make it easier. As Chazal teach us: when we properly honor the Shabbos, we hasten the geula, יבן יהי רצון!

#### משל למה הדבר דומה

וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימת תהיינה (כג-מו) משל: When the Vizhnitzer Rebbe, R' Moshe Yehoshua **Hager** zt"l, attended the wedding of his chasid Chatzkel's daughter, he stayed a bit longer than usual and when he got up to leave the wedding hall, he requested of Chatzkel to call him when he got home. "Rebbe," Chatzkel said, "I don't want to *shter* the *Rebbe*. There is a *mitzvah tantz* tonight and I won't be home until close to 4 am!"

But the *Rebbe* insisted. So, at 4 o'clock in the morning when Chatzkel got home, he dialed the gabbai's number who immediately went to the *Rebbe*, as he was instructed.

The *Rebbe* washed his hands and got on the phone. "The chasuna was really beautiful, no?" he inquired. Chatzkel affirmed, indeed it was everything he had hoped it to be.

about so and so?" Chatzkel answered each question. The conversation continued for another 20 minutes as they discussed the different aspects of the wedding.

When the Rebbe eventually hung up, the gabbai could not contain his curiosity. This was the one of the most unusual things he'd ever seen. The *Rebbe* explained: "Chatzkel just married off his tenth and last child. Usually, when the family comes home after a wedding, they reminisce and rehash the entire event, discussing the guest, the band, the food and how it all played out. However, as you know, Chatzkel is a recent widower. I thought about how much pain he would have when he came home to an empty house. He needed someone to discuss the wedding with!"

נמטל: The forty-nine days of sefirah are days of contemplation. We contemplate our personal thoughts and "How many guests came?" The *Rebbe* inquired, "Which actions, as well as how we treat others. Only then are we Rabbanim came later? Did so and so make it? And what ready for Kabbolas HaTorah and the Yom Tov of Shavuos.

אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא ישמא בעמיו .... (כא-א)

## EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R'GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The secret of success in *chinuch* is how we speak to our children. **Rashi** tells us that the reason it says twice in the *posuk* "TO SAY" ("אמור ואמרת") is to teach the adults what to say to children. And what should they say? "BNEI AHARON"! This is not only to WHOM it should be said; this is also WHAT should be said! In other words, says the Cheshev Sofer zt"l, tell your children, "YOU are the great and holy children of Aharon. You must not make yourselves impure because YOU are special!"

The lesson here is that if you want to tell your child not to hang around with bad kids who influence him; if you want to tell your child not to be involved with internet, facebook and smartphones, for they are bad for his *neshama* - what will make your child listen to you? If you say you will be very angry and will punish him, he will probably figure out how to do it without you knowing. But if you tell him, "My dear child, you are so precious and beloved to *Hashem* and to me. You are all that I have and you are not like everyone else. You are special, you are holy, you have the potential for greatness that is not found by everyone. You should not make yourself impure because you are special!" This is the concept known as "Past Nisht" - it is unbecoming, it is not be fitting someone of your stature to do something wrong - this is the proper way to educate children!

There are two paths in avodas Hashem: "סור מרע" - stay away from evil, and "טעה טוב" - do good. Says the **Kotzker Rebbe** zt"l, the way to stay away from evil is by doing good! Only with good will one get good! It is not necessary to harp on the negative. Giving our children speeches on all the things they do wrong will usually create anger and resistance. Praising our children for what they do right and telling them how special they are - this will Bezras Hashem create self-confidence and pride in themselves and a desire to please their parents.

Talk to your kids like they are truly special and you will be pleasantly surprised!